

Hejsek 9

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXXVII květen 2022

Pejsek štěká...

Haf! Haf! Haf!

Tak jak se vám líbilo prohodit si tradiční velikonoční role? Všichni to nakonec zvládli — holky upletly opravdové pomlázky a kluci dokonce zdobili vajíčka voskem.

Kromě toho jsme se stihli mimo jiné i družít s ostatními oddíly, a také hodně zpívat. Krásně jsme to vyli na měsíc, aúúú!

Haf! Haf! Haf!

Výroba kulis i nacvičování scén je v plném proudu a já věřím, že na festivalu vše předvedeme v plné parádě! Nezapomeňte, že festival se koná 21. — 22. května, a v pátek 20. 5. budeme mít v čase čaje finální generálku. Hrát bude malý i velký Vpřed v neděli. Líst-

ky budou už brzy v prodeji jak v samotném divadle, tak u vedoucích.

A budou festivalová trička! Určitě budou krásná, takže kdo byste měli zájem, objednávejte na webu *festival.ctrnactka.cz*, kde najdete i program a další užitečné informace.

Pozor, objednávka triček končí už 3. května!

Haf! Haf! Haf!

Protože času na cvičení divadla není mnoho, přijdeme v květnu o jedny družinovky — 17. května prosím všichni přijďte v čase oddílovky.

Poslední letošní družinovky budou 31. května.

Haf! Haf! Haf!

Haf! Haf! Haf!

Haf! Haf! Haf!

Moc vás prosím, noste nám všechny potřebné dokumenty na tábor. Potřebujeme je do konce května. Děkuje.

V květnu podle mých informací slaví pouze sestry Stiborovy, Justýnka a Josefka!

Haf! Haf! Haf!

Co budeme dělat my větší?

3. 5.	Družinové schůzky	
	mladší a střední:	(16.30—18.30)
	starší:	(18.30—20.30)
10. 5.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)
17. 5.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)
20. 5.	Generálka divadla	(16.00—19.00)
21. — 22. 5. 13.	Netradiční divadelní festival	
	Čtrnáctky	
24. 5.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)
31. 5.	Družinové schůzky	
7. 6.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)

A dále?

10. — 12. 6.	Oddílové hry o Štítek táborníka
1. — 3. 7.	Představebka
4. — 21. 7.	Tábor

Štěně štěká...

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Velikonoční výprava se náramně povedla, holky se naučily plést pomlázky a kluci si zas vyzkoušeli barvení vajíček. V květnu nás pro změnu čeká divadelní festival, tak pokud máte nějaký text v divadle, je nejvyšší čas se na něj podívat, ať to společně zvládneme.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Společně s festivalem se nám také blíží tábor a tak vás prosíme, abyste všech-

ny papíry k táboru odevzdali do konce měsíce.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

V dubnu se nám podařilo vyřešit další detektivní případ! Tentokrát jsme zjišťovali, kdo rozbil sochu a nabarvil ji na modro. Nakonec jsme se dopátrali až k tomu, že viníkem byl domovník, protože mu majitelka domu (a tedy i sochy) platila málo peněz a on se chtěl pomstít.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Co budeme dělat my menší?

5. 5.	Schůzka	(17.00—18.30)
12. 5.	Schůzka	(17.00—18.30)
19. 5.	Schůzka	(17.00—18.30)
20. 5.	Čaj	
21. — 22. 5.	Netradiční divadelní festival Čtrnáctky	
26. 5.	Schůzka	(17.00—18.30)

A dále?

10. — 12. 6.	Štítek
23. 6.	Poklad
4. — 10. 7.	Tábor

Štěně

Velikonoční výprava

Velikonoční výprava byla pro většinu z nás první zkušeností se spaním v týpku. Na nádraží se nakonec sešlo pět dětí — Anika, Martinka, Josef, Stella a Luky. Vlakem jsme dojeli do Plané, kde na nás už čekala Májka. Odvezla nám batohy a my se se Sárú a Týnou vydali pěšky na táborovou louku. Nejdřív to bylo hodně do kopce, ale na vrchu bylo letiště a taky vrcholová prémie. To už nás došla i Májka a dál jsme pokračovali spíš z kopce a pak podél Kosího potoka.

V táboře jsme si dali oběd — už byl nejvyšší čas, protože nám cestou pěkně vyhládlo. Po obědě bylo na čase

začít připravovat velikonoční pondělí. Protože jsme kvůli covidu propásli přestupný rok, prohodili jsme si role aspoň letos. Holky se tedy vydaly na proutky a kluci barvili vajíčka. Proutky holky našťestí brzy našly a tak už před večerí měly všechny nachystané svoje pomlázky. Večer jsme zpívali u ohně a pak už byl čas vydat se spát do našeho týpka.

Ráno nás probudili vedoucí, ale byla pěkná zima a nikomu z nás se ze spacáku nechtělo. Holky ale brzy vylezly ven a kluci museli taky. Od kluků si holky vykoledovaly spoustu pentlíček a taky tajnou zprávu od zajíčka.

Vydaly se tedy po jeho stopách a nedaleko tábora našli jedno velké zapomenuté čokoládové vajíčko. Po návratu

do tábora už nás všechny čekala výslužka a taky společná snídane.

Po snídani už bylo na čase začít uklízet, balit věci a bourat týpka. Skládali jsme deky, nosili tyče na týpko a sbírali nepořádek, který na louku nepatří. Když byla louka zase v původním stavu, vydali jsme se na autobus a na vlak zpátky domů.

Divadlo Komédie

V květnu nás čeká již 13. netradiční divadelní festival Čtrnáctky, jehož poslední ročník proběhl před třemi lety. Letos, stejně jako v posledním ročníku, odehrajeme naše představení v divadle Komédie. Pojdme se tedy s tímto prostorem trochu seznámit.

Divadlo Komédie se nachází v Jungmannově ulici nedaleko Karlova náměstí v paláci Báňské a hutní společnosti. Do divadla se vchází z pasáže a většina jeho prostorů se nachází v suterénu. Pod názvem divadlo Komédie funguje tento divadelní sál od roku 1954 s krátkou přestávkou v devadesátých letech. Předtím tam působilo Divadlo Vlasty Buriana a Divadlo kolektivní tvorby. Od roku 2018 je divadlo Komédie zahrnuto do svazku Městských divadel pražských.

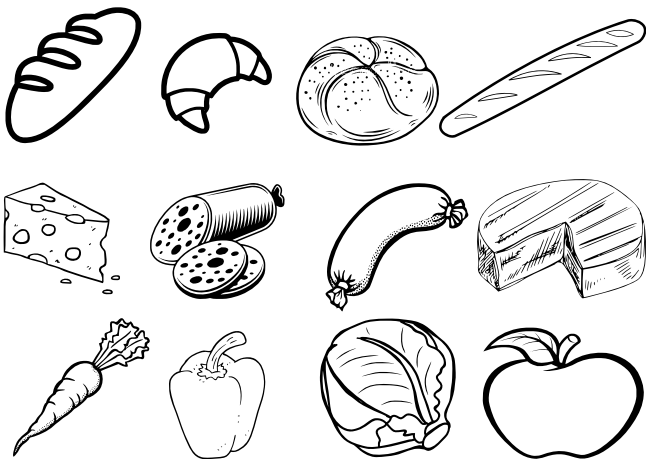

V prostoru divadla najdeme kromě divadelního sálu také kavárnu a v 1. podzemním podlaží nalezneme foyer, ve kterém bude nejspíše během festivalu umístěna tematická výstava s exponáty ze sbírek jednotlivých oddílů skupiny Čtrnáctka. Také tam budou probíhat rozhovory s tvůrci jednotlivých divadelních představení. Nedaleko foyer je umístěn i vchod do divadelního sálu a šatny herců, ve kterých se budeme chystat na náš herecký výkon. Doufám, že už se na festival těšíte tak jako my, a že se uvidíme na konci května v divadle Komedie!

Krádež v obchodě s potravinami

Hladoví zlodějové, kteří kradou v obchodě s potravinami používají jednu fintu, aby nebyli odhaleni: místo zboží, které ukradli, dají do regálu zboží jiné, které tam třeba vůbec nepatří. To, že se v obchodě kradlo, poznají prodavači například tak, že mezi ovocem najdou koblihu, nebo že mezi jogurty najdou salám. Dokážeš poznat, jestli se dnes v obchodě kradlo? Pokud je v některém z řádků (tedy regálů) něco, co mezi ostatní věci nepatří, znamená to, že tam zloděj byl. Odpověď ukaž vedoucím, nebo ji pošli přes e-psa (*vpr.red/e-pes*).

MÁŠ ZAPLACENÝ TÁBOR?

Chceš-li s námi jet na tábor,
nezapomeň prosím **do konce května** zaplatit
a odevzdat všechny potřebné dokumenty.

Pejsek

Ze života Mrakoplaše výňatek z knihy Lehké Fantastično

„Dej si ještě kousek stolu,“ prohlásil Mrakoplaš.

„Ne, já nemám marcipán rád,“ odpověděl mu Dvoukvítek. „Kromě toho bych řekl, že je dost nevychované jíst cizím lidem nábytek.“

„S tím si nedělejte starosti,“ uklidňoval ho Vaverka. „Ta stará čarodějnice se tady už několik let neukázala. Říká se, že dostala, co jí patřilo. Prý se o to postaral párek nějakých malých uličníků.“

„Ty dnešní děti,“ zavrtěl hlavou Mrakoplaš.

„Vinu nesou jejich rodiče,“ zasmušil se Dvoukvítek.

V okamžiku, kdy jste své smysly přesvědčili, že je to normální, byla perníková chaloupka docela příjemné místo. Zbytková magie ji udržovala neustále v chodu a ta okolní zvířata, která ještě nepochcípala na vleklé záněty zubů, se ji vyhýbala. Oheň z lékořicových polen hořel v krbu velmi špatně. Mrakoplaš se pokusil nasbírat venku nějaké suché větve, ale nakonec to vzdal. Dřevem, které na vás mluví, se topí velice špatně.

Řihl.

„Je to nezdravé,“ zafilozofoval. „Víš, zajímalo by mě, proč to musí být zrovna sladké? Proč ne tmavý chleba a sýr? A nebo třeba salám — tedy řeknu ti, že takové salámové kanape...“

„Copak já vím?“ pokrčil Vaverka rameny. „Babka Zubolavá prostě vyráběla jenom cukrovinky. Přál bych vám ochutnat její sněhové pusinky...“

„Já je okoštoval,“ přikývl Mrakoplaš. „Prohlížel jsem poste a zjistil, že jsou z nich matrace.“

„Perník je tradičnější,“ ozval se Dvoukvítek.

„Co, na matrace?“

„Neblázni,“ odpověděl mu s převahou Dvoukvítek. „Kdo kdy slyšel o matracích z perníku? Na domy.“

Mrakoplaš zabručel. Myslel na jídlo — přesněji na jídlo v Ankh-Morporku. Připadlo mu až směšné, jak mu to místo najednou připadalo přitažlivé. Čím byli dál, tím víc ho to táhlo zpět. Stačilo, aby přivřel oči, a viděl všechno do nejmenších podrobností. Jídelní stánky stovky různých národů na trhu. Mohli jste si dát squishi nebo žraločí polévku tak čerstvou, že by se k ní žádný plavec neodvážil přiblížit, nebo...

„Myslíš, že by to tady mohlo být na prodej?“ zeptal se Dvoukvítek.

Mrakoplaš zaváhal. Už dávno se naučil, že je potřeba dobře si promyslet každou odpověď na Dvoukvítkovy překvapující dotazy.

„Na co?“ zeptal se opatrně.

„Přímo z toho páchne zvláštní atmosféra.“

„Aha.“

„Co to je atmosféra?“ zeptal se Vaverka a začal čenichat kolem, přičemž se mu na tváři objevil výraz, který říkal, že on to neudělal, ať už je to cokoliv.

„Já si myslím, že je to jeden druh žáby,“ poučoval ho Mrakoplaš. „Kromě toho to nemůžeš koupit, protože není od koho...“

„No, tohle bych možná mohl zařídit, se souhlasem lesní rady, samozřejmě,“ vskočil mu Vaverka do řeči a přitom se pokoušel vyhnout Mrakoplašově pohledu.

„... a už v žádném případě by sis to nemohl vzít s sebou, myslím tím, že by se ti ten barák asi do Zavazadla nevešel, nebo jo?“

Mrakoplaš ukázal směrem k Zavazadlu, které se hrálo u ohně a jakýmsi záhadným způsobem se tvářilo jako spokojený, ale ostražitý tygr. Pak se s vítězoslavným výrazem obrátil nazpět k Dvoukvítkovi. Usměv mu okamžitě zmizel.

„Nebo jo?“ opakoval nejistě.

Nikdy se tak docela nevyrovnal s myšlenkou, že uvnitř Zavazadla je úplně jiný svět než zvenčí. Samozřejmě že to byl pouhý vedlejší jev jeho celkové tajemnosti, ale Mrakoplaše přesto stále znovu znepokojovalo, když viděl, jak cpe Dvoukvítek do Zavazadla náruče špinavých košil a ponožek, a když pak znovu otevře víko, leží uvnitř úhledně srovnané hromádky čistého prádla vonící levandulí. Dvoukvítek také cestou nasbíral spoustu zajímavých upomínkových předmětů, Mrakoplaš by řekl krámů, ale Zavazadlo si s nimi bez potíží poradilo. Vešel se do něj i dvoumetrový kůl sloužící k obřadu Drbání prasete a nikde z něj nevyčuhal.

„No, já nevím. Ty jsi čaroděj a měl by ses v tom vyznat.“

„No to samozřejmě, ale zavazadlová magie je vysoce specializovaný obor,“ odušil pohotově Mrakoplaš. „Viš, já si

ale myslím, že oni by trpaslíci tu chaloupku ani prodat nechtěli, ona je to přece jen taková, taková. . . “ zoufale zatápal ve výrazech, které znal z Dvoukvítkova slovníku, „. . . taková turistická atrakce.“

„Co je to?“ zeptal se se zájmem Vaverka.

„No to znamená, že sem bude chodit spousta lidí, jako je on, a prohlížet si tu chalupu,“ vysvětloval mu Mrakoplaš.

„A proč?“

„No, protože. . . “ Mrakoplaš znovu zapátral v hlavě.

„. . . je to folklór. Je zajímavý. Romantická, eňo ňůňo, boží. . . Je to skvělá ukázka zaniklého lidového umění, založená na dovednostech dávno uplynulých let.“

„Vážně?“ podivil se Vaverka a užasle se rozhlédl chaloupkou.

„Jo.“

„To všechno, co jsi říkal?“

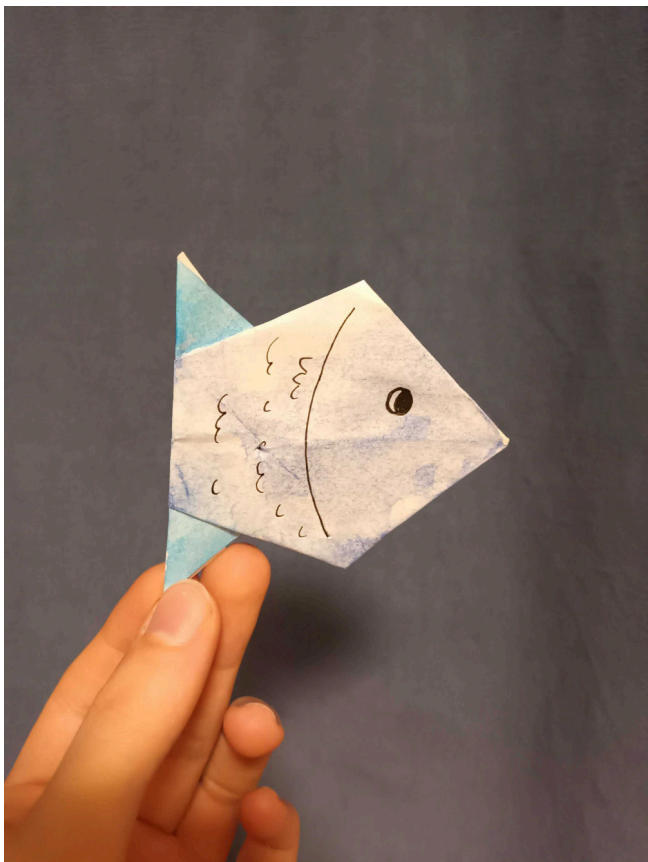
„Asi jo.“

„Pomohl bych vám ji zapakovat.“

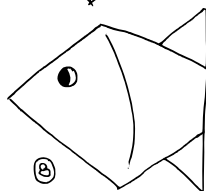
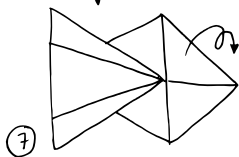
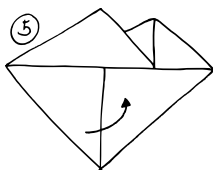
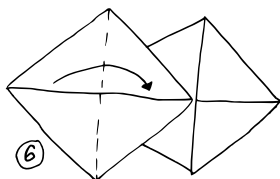
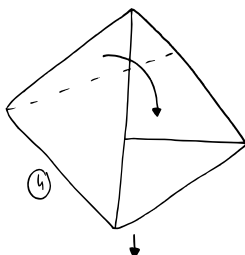
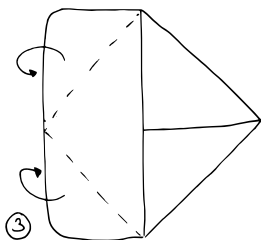
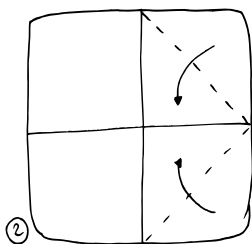
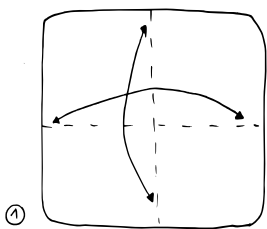
Ryba je kámoš, ne žrádlo

origami

Jak hláška, kterou jste doufám všichni poznali, napovídá, v dnešním čísle Pejska se podíváme, jak si vyrobit rybiho kamaráda z papíru. Komu se to podle návodu níže povede, necht' pošle fotku na e-psa (*vpr.red/e-pes*) nebo ukáže Tee na schůzce. Body do bodování ho tak určitě neminou!

Na Hrad Svatováclavskou vinicí

V minulém Pejskovi jsme se vydali jenom kousíček od klubovny, do zahrad za Anežským klášterem, do zahrad „Za svatyněmi“ v Malé Klášterní ulici, které doslova překypují všemožnými sochami a uměleckými díly. V tomto čísle se vydáme zase do pražského podhradí. Kousek od stanice metra Malostranská začínají totiž Staré zámecké schody vedoucí odsud k Pražskému hradu.

Jak již víte, zámecké schody se v Praze nacházejí dvoje. O těch druhých, „novějších“, už většina z vás jistě slyšela v oddílovém adventním kalendáři, a mnozí tam jistě již někdy byli. Staré zámecké schody jsou turisticky velice profláklé a pod davy člověčenstva proudícího tudy k východnímu vchodu Pražského hradu si je téměř ani nelze prohlédnout. K tomuto vstupu do hradního komplexu se ale dá dostat vícero různými cestami. Od dolního konce schodů vede vpravo obloukem například ulice Na Opyši, kterou se dostanete na horní konec schodů bez toho, aby vás ušlapal dav zvědavců valící se po schodišti.

Další možností, jak se na většinu cesty davům vyhnout, je cesta, která vede mezi těmito dvěma zmíněnými uprostřed. K Pražskému hradu odsud totiž lze dojít i Svatováclavskou vinicí. Stačí, když se nejprve vydáte zdola po zámeckých schodech, ale po chvilince ze schodiště zabočíte doprava. Vchod do vinice určitě najdete, ale možná vás tamtudy nikdy nenapadlo jít. Kdo e-psovi nebo Štěpánovi popíše, jak ten vchod vypadá a kde poté člověk nahoře u horního

konce schodů vyleze z vinice, toho samozřejmě ani body do bodování neminou. Pozor, ve vinici je občas, zejména k večeru, zavřeno, takže kdybyste měli tu smůlu, budete si ji holt muset prohlédnout z venku, ale odpověď zvládnete dát dohromady určitě i tak. Tedy, teď už mi nezbývá, než vám popřát štěstnou cestu!

Pozdravy z Ameriky

Milí Vpředáci, delší dobu jsem se vám neozvala a za to se omlouvám, měla jsem toho nějak moc. Čas v Americe se mi už krátí, a tak se snažím si poslední měsíce naplno užít.

V březnu a na začátku dubna jsme měli dvoutýdenní jarní prázdniny. Ty jsem si neskutečně užila. Letěla jsem do Los Angeles za naší (mojí, Julinčinou, Edíkovou, Oskárkovou a Hugouškovou) pratetou a přijel za mnou táta. S ním jsme si naplánovali cestu přes Kalifornii, Arizonu, Utah a Nevadu. Naše první zastávka byla v Joshua Tree parku, který byl plný Joshua trees — stromů, které připomínají palmu a dožívají se průměrně 500 let. Dále jsme jeli ke Grand Canyonu a v kempu, ve kterém jsme spali, v noci mrzlo, což pro nás byl teplotní šok po dni stráveném v třicetistupňové poušti. Samotný Grand Canyon byl úchvatný, i když trochu připomíná Mosteckou pánev.

Naše další zastávka byla v Monument Valley, v rezervaci indiánského kmene Navajo. Po dlouhé cestě pouští jsme potom dojeli až do Las Vegas. To pro nás byl po klidné přírodě a spaním pod hvězdami velký šok. Kromě Las Vegas

stripu jsme se šli podívat k zastavárně z Mistrů zastavárny, kde byla obrovská fronta na prohlídku vnitřku. Pokračovali jsme do Death Valley, nejsuššího a nejteplejšího místa na zemi. Náš kemp byl na úrovni hladiny moře a v noci bylo asi 30 °C! V rámci tohoto národního parku jsme viděli i písečné duny a kráter sopky. Taky jsem si vyzkoušela řídit auto a musím se pochválit, protože jsem si za mou půlhodinovou jízdu spletla pravou a levou jen jednou.

Naše poslední zastávka byl Sequoia National Forest. Neměli jsme sice čas se dojet podívat až k sekvojím, ale zato jsme se koupali v jezeře, hledali kešky a viděli šišky velikosti naší hlavy. Pak už jsme se jen vrátili do Los Angeles a čekal na nás poslední krátký výlet — San Diego. Po cestě do něj jsme obědvali v dineru, ve kterém se natáčel film Pulp Fiction, kde jsem si dala pořádný americký milkshake a palačinky.

V San Diegu jsme si prošli Balboa park, Old Town a viděli oceán. Celkově toto byla asi nejlepší dovolená v mém životě a ještě dlouho na ní budu vzpomínat. Můj výjezd do Ameriky se mi už také chýlí ke konci, mám před sebou poslední měsíc a kousek a jsem z toho trochu smutná, ale na druhou stranu si vždycky říkám, že až přijedu domů, tak už zase budu moct chodit do oddílu a uvidím vás všechny.

Těším se na vás!

Esterka

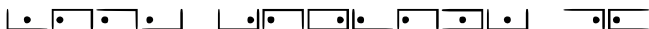
Chybí vám na táboře vaše oblíbená večeře? Máte úžasný recept na pomazánku, který se ve vaší rodině dědí z generace na generaci?

Máte tip na úžasně jednoduché a přitom tak chutné jídlo?
Sem s nimi!

Náměty posílejte na *vpr.red/e-pes*! Na konci roku společně vybereme nová jídla do táborového jídelníčku!

Šifry, Šifry, Šifry!

A máme tu jednu z posledních šifer letošního táborového pokladu, tou je „velký polský kříž“. Zašifrovaný text vypadá třeba takto:

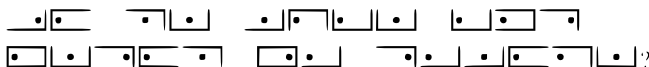
Abychom šifru rozluštili, tak je třeba si velký polský kříž nejprve nakreslit:

A	B	C	D	E	F	G	H	Ch
I	J	K	L	M	N	O	P	Q
R	S	T	U	V	W	X	Y	Z

Poté vezmeme první symbol ze zaluštěného textu a hledáme jej v nakreslené tabulce. Svislá čára vlevo a vodorovná čára dole pasuje na rámeček s písmenky G, H, Ch. Tečka uprostřed značí, že hledané písmeno je uprostřed rámečku. Prvním symbol je tak písmeno H. Podobně pokračujeme až dostaneme zprávu Hurá funguje to.

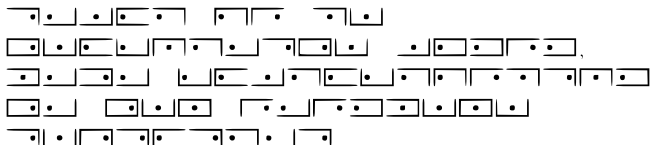
Pro mladší (do 5. třídy včetně)

Tvým úkolem bude rozluštit tuto zprávu a řešení ukázat Pomerančovi:

Pro starší (od 6. třídy včetně)

Tvým úkolem bude rozluštit tuto zprávu a řešení ukázat Pomerančovi:

Vedoucí starších:

Eliška: 728 467 049

Jenda: 799 790 244

Pomeranč: 720 358 010

Samara: 733 210 214

Vedoucí mladších:

Májka: 725 807 853

Sára: 728 739 631

Týna: 731 755 579

Mikulda: 721 294 254

Vydal T. O. Vpřed pro vlastní potřebu.

tovpred.ctrnactka.cz